

Т. В. 6
252

ЗАДУЖБИНА

КОСТЕ ШАМАНОВИЋА

МАЈОРА У ПЕНЗИЈИ

И ЊЕГОВЕ СУПРУГЕ ДАНИЦЕ

ЗА ПОДИЗАЊЕ БОЛНИЦЕ

У СРЕЗУ ГРУЖАНСКОМ
ОКРУГА КРАГУЈЕВАЧКОГ

ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА

КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

БЕОГРАД, 1921.

Т. Б. 6
252

ID = 1546950378
УНИВ. БИБЛИОТЕКА

И Б. 45263

ДУЖБИНА

КОСТЕ ШАМАНОВИЋА

МАЈОРА У ПЕНЗИЈИ

И ЊЕГОВЕ СУПРУГЕ ДАНИЦЕ

ЗА ПОДИЗАЊЕ БОЛНИЦЕ

У СРЕЗУ ГРУЖАНСКОМ
ОКРУГА КРАГУЈЕВАЧКОГ

ДРЖАВНА ШТАМПARIЈА

КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

БЕОГРАД, 1921.

ЗАДУЖБИНА

КОСТЕ ШАМАНОВИЋА МАЈОРА У ПЕНЗИЈИ
И ЊЕГОВЕ СУПРУГЕ ДАНИЦЕ

ЗА ПОДИЗАЊЕ БОЛНИЦЕ
У СРЕЗУ ГРУЖАНСКОМ ОКРУГА КРАГУЈЕВАЧКОГ

У ИМЕ
ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА

ПЕТРА I

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ И ВОЉИ НАРОДНОЈ
КРАЉА СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА
МИ

АЛЕКСАНДАР НАСЛЕДНИК ПРЕСТОЛА

На предлог Нашега Министра Народног Здравља, у договору са Државним Саветом, на основу чл. 3. закона о задужбинама, одобравамо :

да се оснује задужбина под именом:
„Фонд Косте Шамановића, мајора у пензији, и његове супруге Данице, за подизање болнице у срезу гужанском, округа крагујевачког“, којом ће управљати Министар Народног Здравља.

Наш Министар Народног Здравља нека изврши овај Указ.

27. новембра 1920. год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР, с. р.

Министар Народног Здравља,
Жив. Рафајловић, с. р.

Господину Министру Унутрашњих Дела за Санитетско Одељење

Као што сам и усмено изјавио Господину Министру, да ја и моја жена Даница намеравамо да још за живота нашег подигнемо задужбину — болницу за срез грузански, а која би се имала подићи у реону од села Књића до села Грабовца, дакле у томе простору да санитарска и техничка комисија, састављена од стручних лекара и инжињера, коју Господин Министар одредио буде као и за остале државне грађевине, изабере место које би свима условима санитарским и техничко-грађевинским законима, прописима и правилима потпуно одговарало. Комисија ће лично како морално тако и материјално бити одговорна, ако се огреши о избор места и о прописе законске напред поменуте; а да овога не би било ми смо ставили овако велики реон за избор места за болницу.

Зато молимо Господина Министра, да се комисији строго препоручи, те да при избору места једино има у виду законске прописе и ништа више. Иначе наше ће намере бити осујећене. Изабрато место — земљиште — да откупи срез грузански по процени — експропријацији

— комисије. Дакле, ја и моја жена Даница подижемо само грађевине — болнице. Но ми задржавамо право, ако би били у новчаној могућности, да нам срез буде дужан по куповној цени земљиште — плац болнички — уступи и таџију са преносом издати нам.

Чим изабрато место Господин Министар буде одобрио, нека се изволи наредити, да се направе планови, предрачуни, услови и државне лицитације, па резултат свега да нам се усмено изволи саопштити.

Етикете — натписе — на болничким зградама, као нашој задужбини ми лично задржавамо право.

Болница ће носити име „Св. Николе Болница“.

Пошто ми немамо порода, то да се не би угасила свећа о нашој слави Св. Оцу Николају, жеља нам је да ова наша задужбина — Болница Св. Николе — слави сваке године 9. маја Младог Св. Николу.

Поглавар славе, док смо ми живи, бићу ја и моја жена Даница, о чему домаћин славе да нас сваке године писмом извештава на 5—6 дана пред славу.

На овај дан 9. маја сваке године у најближој цркви да се одслужи заупокојена служба Божја за покој душа по-мрлих и то:

Даничиним родитељима: оцу Гру-јици Ивановићу, бив. члану Главне Контроле и матери Љубици;

Даничином ујаку Кости Јовановићу, бив. држ. саветнику и ујни Христини;

Костиним родитељима: Вучићу Па-уновићу — Шамановићу, бив. земљоделцу из села Пајсијевића, среза грузанског и матери Љубици.

Ово је наша стална и неизмењена жеља, јер да није њих било, ми не би могли ни у ком случају ову задужбину подићи. Кад буде Богу угодно да и ми умремо, онда ће тадашњи домаћин славе и нас као добротворе српске државе и среза грузанског у првом реду уписати за напред именованим и помињати у цркви при упокојеној служби и свеште-ник молити Бога и Св. Николаја за спасење душа наших. По овоме да се за наше здравље — Даничино и Ко-стино — докле год будемо живи врши благодарење у цркви као српским до-бротворима, а по том у дому — нашој задужбини — сече славски колач, а по

том честитање славе и послужење гостију житом и осталим ђаконијама као што је то и уобичајено и о школским славама. О овоме да се стара постављени домаћин сваке године, било председник среског одбора или председник појединих општина, како то Господин Министар буде нашао за сходно а по том и наредио.

Трошкове око свега овога колико буду изнели, платиће срез из среског приреза, а која ће се сума уносити сваке године у срески буџет.

Овај издатак према величини среза биће мали и неосетан, јер кад једна школска општина може сваке године о Св. Сави прославити школску славу, сигурно да ће ово срез гужански сасвим неосетно моћи вршити.

Пошто ћемо ја и моја жена за подигнуће ове задужбине утрошити сву нашу имовину и тиме исцрпсти изворе нашег издржавања, јер ми хоћемо још за живота нашег да извршимо лично оно, што би после наше смрти било изложено у завештању — тестаменту, према овоме, главни извор нашег издржавања биће моја пензија, а после моје смрти пензија

моје жене за њено издржавање, зато ми обоје неодложно захтевамо, да нам у случају одузимања пензија од стране државе, па ма којим то случајем било, држава српска или срез грузански буду дужни у место пензије издавати на име нашег издржавања месечно по три стотине (300) динара у новцу све докле год будемо нас двоје живели.

Због овога молимо Господина Министра, да се о овоме донесе решење у седници Министарског Савета, па кад исто решење добије законску важност, тада да се исто решење нама изволи издати, те да се ми можемо користити у случају да наступе наведене околности, било за мене било за моју жену.

Исплату ћемо вршити ми лично, по ратама које буду по уговору између српске државе и предузимача утврђене, а претходно кад буде одређена комисија по прегледу наша као потпуно добро у тој рати израђени посао од стране предузимача и оверила му рачун, а по истом рачуну Господин Министар буде наредио исплату.

Ми задржавамо право контроле са нашим инжињером у свако доба док се год грађевине не доврше, — као о на-

шој сопствености; и на случај да се не ради онако, како је у уговору, плану или опису послова прописано, ми имамо власт, а у споразуму са државним надзорним инжињером, обуставити сваки даљи рад а на искључиву штету предузимача.

Задужбина наша — болница — искључиво ће се употребљавати само за болницу среза грузанског, а ни за какав други циљ не сме се употребити.

Једино на случај, ако српска држава буде ратовала, могу се у исту примати војници ради неге и лечења.

Кад буде главна болница, економат, болница за заразно одељење и капела потпуно подигнуте под надзором државних органа у свему онако, како планови, предрачуни и описи послова буду налагали и кад их буде државна комисија у нашем присуству, а по постојећим санитарским и грађевинско-техничким прописима, као у свему солидно израђеним од предузимача примила — ми ћемо их предати српској држави односно срезу грузанском за намењени циљ.

Ово ћемо извршити у споразуму са Господином Министром Унутрашњих Дела као надлежним за примање ових наших задужбина.

Ако би се још што имало да допуни у овом нашем писму од стране Господина Министра, ми ћемо се лично споразумети.

16. јануара 1911. год.
у Београду.

Учтиви:

Даница К. Шамановић, с. р.
Коста Шамановић, с. р.
мајор у пензији.

Министарство Унутрашњих Дела
СБр. 14262.

4. октобра 1913. год.
Београд.

Госп. Кости Шамановићу мајору у пензији
Овде

По Вашој жељи од данашњег, Министарство Унутрашњих Дела извештава Вас овим писмом, да је одлуком од 21. јула 1912. год. СБр. 9124. Ваше и Ваше пок. г-ђе Данице завештање у суми од 60.000 — шесет хиљада динара у циљу подизања болнице у срезу грузанском, округа крагујевачког, примљено са благодарношћу и о томе извештено начелство округа крагујевачког и окружни и срески одбор. Среска скупштина среза грузанског на дан 13. јула 1912. год. у свему је усво-

јила услове завештања, који су изложени у Вашем и Ваше пок. г-ђе Данице писму од 16. јануара 1911. год., које се у актима санитетског одељења овог Министарства налази под СБр. 8156 од 27. јуна 1912. год.

И скупштина среза грузанског примила је завештање са особитом благодарношћу.

Пошто ће, по приложеном предрачуну, подизање болнице и зграда коштати око 75.000 динара, скупштина среза грузанског одлуком од 19. септембра о. г. одобрила је да се у три узаствене године, почињући са годином 1914., у средски буџет уноси сума од 8.000 динара на име помоћи за подизање болнице.

Одлуком овог Министарства од 21. јула о. г. СБр. 9124 дефинитивно је утврђено да се намерава на болница подигне на месту званоме „Равни Гај“, а на имању које је откупио срез грузански.

Набавку намештаја, инструмената и осталог прибора примила је држава на себе и набавиће их из средстава свога буџета.

Послови на подизању ове болнице толико су напредовали да ће се у року од једнога или два месеца одржати лиценцијација за подизање зграда.

Извештавајући Вас о овоме мени је част умолити Вас, да благовремено регулишете сва питања која додирују снабдевање новцем како предузимач не би имао разлога да прави сметње брзоме зидању зграда.

По наредби
 Министра Унутрашњих Дела
 Начелник Санитета,
 Д-р Мита Николић, с. р.

Кварту Врачарском.

Од примљеног новца за продату моју кућу са плацем у Милоша Поцерца улици бр. 19 уложио сам код Прометне Банке 15. и 17. т. м. две стотине и педесет хиљада — 250.000 динара у банкнотама, а по уложној књижици исте банке Бр. 3096 књига VII.

Ову суму новаца одредио сам на име исплате за подизање болнице среза гружанског, а за сиротињу истог среза, а као задужбину моју и моје умрле жене Данице.

Пошто ће Министарство Народног Здравља са Министарством Грађевина вршити подизање ове болнице и њених зграда, то понизно молим Кварт, да ово изволи доставити Министарству Народног Здравља, да сам са горњом сумом

осигурао подизање болнице и да иста сума новаца има искључиво служити за подизање болнице а ни за какав други циљ.

Пошто је овај новац одређен на најхуманију сврху, то молим да Министарство Народног Здравља поради код Пореске Управе, те да се пореза на овај привремени приплод не наплаћује.

Таксу полажем.

18. марта 1920. год.
у Београду.

Понизан

Коста Шамановић, с. р.
мајор у пензији.

Краљевина
Срба, Хрвата и Словенаца
ДЖАВНИ САВЕТ
Бр. 5425.
29. октобра 1920. год.
Београд.

Господине Министре,

Државни Савет размотрио је предмет задужбине Данице К. Шамановића и Косте Шамановића, који сте му изволели послати писмом Вашим од 16. октобра 1920. године ЗБр. 592, па је на основу члана 3. закона о задужбинама донео одлуку: да би оснивање ове задужбине требало одобрити.

Извештавајући Вас о овој саветској одлуци, част ми је у прилогу под вратити Вам све акте овога предмета.

Примите, Господине Министре, уверење о моме одличном поштовању.

Председник
Државног Савета,
М. С. Ђуричић, с. р.

Јавна благодарност.

Указом од 27. новембра о. г. Бр. 30698 основана је задужбина под именом „Фонд Косте Шамановића и његове супруге Данице, за подизање болнице у срезу грузжанском, округа крагујевачког“.

Предајући јавности оснивање ове значајне и хумане задужбине, чија вредност износи (250.000) две стотине педесет хиљада динара у готовом новцу, Министарство Народног Здравља, поред ранијих усмених изјава, овим сада и јавно изјављује дародавцима своју најтоплију благодарност на племенитом завештању.

4. децембра 1920. год.
у Београду.

Министар Народног Здравља,
Жив. Рафајловић, с. р.

